

[Nyboe Andersen.]

mellem disse hovedelementer af vores investering vil man dog vel ikke overlade til disse 3 omtalte og efter min mening nødvendigtvis ret tilfældige personer. Det må dog blive et spørgsmål om den lovgivning, som folketinget vedtager vedrørende boligbyggeriet her i landet, og det må dog afhænge af, om der er vilje til i regering og folketing at sætte en stopper for en uhammet stigning i de offentlige investeringer og i de offentlige udgifter i det hele taget. Vil man ikke disse to ting: ændre boliglovgivningen og stoppe stigningen i de offentlige udgifter, kan aldrig så megen styring ikke skaffe kapital til veje. Det er simpelt hen det, hele sagen drejer sig om, og det er i virkeligheden at kaste røgslør over disse fundamentale realiteter at ville lade, som om man ved at nedsætte en styrelse på 3 mand og give dem en ubestemt fuldmagt kan løse disse problemer. Det kan man ikke, og det bør man heller ikke kunne. De skal løses her i salen.

Overgaard Nielsen: Når man i bemærkningerne til lovforslaget taler om

„...styring af kapitalforsyningen i samfundet, som folketinget og regeringen til enhver tid ønsker løst af det offentlige“,

ligger der tilsyneladende ikke nogen kursændring i det. Men når man, som der også er blevet givet udtryk for, vil lægge denne styring hen til 3 medlemmer af en kapitalmarkedsstyrelse, så er det, man bliver lidt betænkelig.

Det radikale venstre er principielt enig i, at der må en styring til på en eller anden måde, for som det går, kan det ikke blive ved med at gå. Men det forekommer mig, at forslaget, sådan som det er sagt klart og tydeligt fra flere sider, lægger for megen magt uden for dette tings indflydelse; og, som det også er sagt, når selv ministeren synes, det er for meget, så må der være noget om det. Så er spørgsmålet også, om målet nås ved at dræne endnu flere penge ud af statskassen, sådan som forslaget lægger op til.

Når den foreslåede styrelse skal rådføre sig med kapitalmarkedsrådet, ligger egentlig deri også tanken om, at det hele måske kunne klares ved, at man udvidede eller ændrede kapitalmarkedsrådets beføjelser og

så på den måde undgik endnu et knopskud på en i forvejen alt for stor administration.

Meget af det kunne vel også ordnes ved direkte lovgivning; hvorved regeringens og folketingets indflydelse på disse ting bevarede, fremfor denne 3 mands styrelse.

Vi opfatter forslaget § 4 som en slags formålsparagraf, hvor man taler om fonds til fremme af erhvervslivets og boligbyggeriets kapitalforsyning, og det er jo egentlig sådan en slags forhåndsindgriben i, hvad den foreslåede styrelse oprettes for at finde ud af. Jeg mener, at forslaget, som jeg antydede før, vil føre til udpumpning af penge fra statskassen, og det er vel ikke lige netop det, der er brug for. Men måske kan behandlingen i udvalget af dette forslag og af det, vi behandlede før, og som blev kaldt sekundært, opklare en hel del af de problemer, vi her har drøftet i dag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg noterer ét positivt resultat af denne korte debat, nemlig at økonomiministeren har lovet at komme i det udvalg, der formodentlig bliver nedsat, og gøre rede for, hvordan det nærmere ligger med kapitalmarkedsrådet, og hvad man har foretaget sig i det første møde. Det er jo sådan en lille smule bekymrende og betænkeligt, at man har et organ, der efter regeringens mening skal være så overordentlig vigtigt, og det eneste, man så har fået at vide om det, er, så vidt jeg husker, et billede i tv-avisen af en række af de sædvanlige udmærkede mennesker, der sad ved et bord. Skal der gøres noget, skal der også være offentlighed om det, og i hvert fald må folketinget have besked om, hvad man foretager sig, og hvad man agter at bruge kapitalmarkedsrådet til.

I øvrigt synes jeg, at det var interessant og væsentligt, at økonomiministeren fremhævede disse tal for investeringsudviklingen, som vi jo kender, og som jeg også uden at nævne tallene henviste til i min fremsættelse. Det er jo ikke alene sådan, at der er tale om en væsentlig stærkere stigning i investeringerne i boligbyggeri og de offentlige investeringer end i erhvervsinvesteringerne, men også udviklingen i erhvervsinvesteringerne er uheldig derved, at de egentlig producerende erhverv har haft en ganske væsentlig nedgang i investeringerne, medens hjemmemarkeds erhverv eller serviceer-